

- обсяг та ґрунтовність знань, умінь, навичок студентів з математики;
- сформованість цілісної системи знань та умінь з педагогіки, психології, методики викладання математики;
- наявність у студентів правильних уявлень про необхідність вивчення кожного конкретного предмета для оволодіння майбутньою професійною діяльністю;
- рівень розвиненості пізнавальної активності та самостійності студентів у навчанні.

Шляхи створення названих умов формування професійної компетентності та професійної культури майбутніх учителів математики в процесі навчання в педагогічному університеті мають стати метою подальших наукових досліджень.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Браже Т.Г. Развитие творческого потенциала учителя // Сов. педагогика. – 1989. – №8. – С.3-8.
2. Восвода А.Л. Робочий зошит студента з лінійної алгебри. Ч.1. – Вінниця, 2006. – 175с.
3. Гершунский Б.С. Философия образования для XXI века. Уч. пос. – М.: Пед. общество России, 2002. – 512с.
4. Завало С.Т., Костарчук В.Н., Хацет Б.Й. Алгебра і теорія чисел. Ч.1. – К.: Вища школа. – 1977. – 396с.
5. Педагогічні інновації у сучасній школі / За ред. І.Г. Єрмакова. – К.: Освіта, 1994.
6. Педагогічна майстерність: Підручник / За ред. І.А. Зязюна. – К.: Вища школа, 1997.
7. Сойер У.У. Прелюдія к математике. – М.: Просвещение, 1972. – 190с.

УДК 378

А.П. Галєєва

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВИЩИХ АГРАРНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

У статті розглядаються проблеми пов'язані з організаційно-педагогічними умовами вдосконалення виховної діяльності у вищих аграрних навчальних закладах. Робиться висновок, що організаційно-педагогічні умови складаються з: підвищення якості педагогічної діяльності (особистісної, організаційної, ергономічної, соціальної); розвитку професійної активності викладача-аграрника, його потребнісно-мотиваційної та емоційно-вольової сфер. Важливим чинником виступає забезпечення матеріально-технічної бази, без якої виховна робота не може здійснюватися в повній мірі.

In the article problems are examined linked from organizationally – by the pedagogical terms of perfection of an educate activity in higher agrarian educational establishments. Drawn a conclusion, that organizationally pedagogical terms consist of: upgrading pedagogical activity (personality, organizational, ergonomics, social); development of professional activity of teacher – squirearchy, him – motivational and emotionally – volitional spheres. Providing comes forward an important factor – of technical base without which an educate work can not be carried out in a complete measure.

Однією із умов становлення України як самостійної, економічно незалежної держави є створення якісно нової системи освіти, в якій першорядні завдання стоять перед аграрною освітою. Сучасна система аграрної освіти повинна забезпечити навчання і виховання спеціаліста агропромислового комплексу відповідно до потреб суспільства, з урахуванням особистих якостей, кваліфікації, світогляду. Все це ставить нові завдання перед системою аграрної освіти, покликаної не лише дати фахову освіту, але й сформувати всебічну особистість, здатну оперативню реагувати на будь-які інноваційні технології та соціальні умови.

Реформована система аграрної освіти має забезпечувати підготовку висококваліфікованих конкурентоспроможних сільськогосподарських фахівців на рівні світових стандартів. Разом з цим вищі аграрні заклади освіти мають формувати гармонійно розвиненого, соціально активного, національно свідомого громадянина. Цьому процесу повинні сприяти певні організаційно-педагогічні умови виховної діяльності у вищому аграрному навчальному закладі.

Аналіз науково-методичної літератури показав, що проблемі виховання студентів у вищих навчальних закладах освіти присвячено значну кількість наукових праць. Загальні питання теорії і практики виховної роботи відображено в дослідженнях А.Алексюка, В.Білоусової, С.Гончаренко, Н.Ничкало, Б.Ступарика, В.Сухомлинського, О.Сухомлинської, М.Ярмаченка та ін.

Методичні аспекти виховання студентів у вищій професійній школі висвітлено в працях С.Дем'янчука, Т.Дем'янчук, В.Заслуженюка. Проблему організації виховної роботи зі студентами різних типів навчальних закладів у позаурочний час досліджували В.Бабич, А.Бойко, І.Винниченко, Г.Глухова, В.Жук, О.Кондратюк, В.Кузь, І.Мартинюк, В.Петрович. Теорія і практика у вищих аграрних навчальних закладах досліджувалась в наукових роботах Р.Балан, Л.Барановської, С.Заскалети, Д.Іщенко, П.Лузана, В.Свистун.

Однак, як показав аналіз літературних джерел, проблема виховання студентів у вищих аграрних навчальних закладах не була предметом спеціального педагогічного дослідження. До цього часу не здійснено цілісного вивчення організації виховної роботи в вищих аграрних навчальних закладах, а також шляхів забезпечення її ефективності.

Метою даного дослідження виступає теоретичне обґрунтування організаційно-педагогічних умов удосконалення виховної діяльності у вищих аграрних закладах, а також розробка рекомендацій з їх удосконалення.

Одразу слід наголосити, що теорія навчально-виховного процесу вищої школи тісно пов'язана з вивченням організаційно-педагогічних умов, що забезпечують успішне його протікання. Виховний вплив викладача, на думку І.Зязюна, може мати позитивний результат і перетворитися в стійкі переконання, а може й ні [4]. Р.Нізамов вважає, що організація активної пізнавальної діяльності студентів можлива тільки під час створення психолого-педагогічних умов, тобто обстановки в аудиторіях, кабінетах, де відбуваються виховні заходи, зокрема кураторська година, на якій в тісній взаємодії подана найкраща сукупність психологічних і педагогічних факторів (середовища засобів, взаємовідносин і т.д.), що забезпечують можливість викладачеві організувати активну діяльність студента. Такі умови створюються з урахуванням фізіології, психології особистості, вимог педагогіки до організації процесу виховання.

С.Гончаренко вказує, що однією з головних умов педагогічної діяльності виступають потреби вихованців. Особистість здатна удосконалюватися, засвоювати нові форми поведінки лише за умов готовності до цього процесу, коли її бажання і прагнення співпадають з виховними вимогами [2]. Тому будь-який метод виховання буде мати успіх у вищому аграрному навчальному закладі, якщо він буде відповідати інтересам і потребам сільської молоді, і, навпаки, жодний метод не досягне мети, якщо не буде враховувати потреби студентів-аграрників.

Головною організаційно-педагогічною вимогою виховного процесу є діяльність особистості. Саме діяльність, на думку дослідників, є головною умовою виховання і формування особистості [13: 11]. Проте, для того, щоб виховати саме таку структуровану особистість, яку потребує суспільство, слід так організувати діяльність студента-аграрника, щоб в ній формувалися саме такі мотиваційні потреби. В діяльності проявляються стійкі форми поведінки. О.Дубасенюк наголошує на тому, що організаційно-педагогічні умови виховної діяльності полягають у формуванні суб'єкт-суб'єктних відносин вихователя і вихованців. Ці відносини спрямовані на взаємодію викладача і студента [3: 178].

Ряд дослідників однією з організаційно-педагогічних умов вважають соціальний фактор, тобто максимальне матеріально-технічне забезпечення. Інші, зокрема представники

західної школи вважають головним у процесі виховання системність [12]. Отже, дослідники вважають, що складовими організаційно-виховного процесу є ціла низка організаційно-матеріальних та психолого-педагогічних чинників.

Під педагогічною (або виховною) умовою ми розуміємо зовнішню (або внутрішню) в тій чи іншій мірі свідомо сконструйовану вихователем обставину, що істотно впливає на педагогічний процес. На підвищення якості виховної діяльності впливають такі фактори: особистий, організаційний, ергономічний, соціальний.

Під організаційними умовами ми розуміємо умови праці педагога-вихователя, наявність матеріально-технічного та побутового забезпечення.

Слід наголосити, що будь-яка, навіть найдосконаліша організаційно-педагогічна умова, хоча і сприяє отриманню певного результату, проте, нажаль, його не гарантує.

Саме тому викладачам, вихователям студентської молоді необхідно більше уваги приділяти зв'язку теоретичних положень з реальними практичними завданнями виховання, тобто підходити до об'єкта виховного впливу з урахуванням досягнень психології, соціології, педагогіки. Проте література, присвячена вихованню, дуже часто виявляється надмірно ускладненою або, навпаки, спрощує складний процес виховання, зводячи все до суми прикладів та "зразкових" показників.

Між тим процес виховання у вищому аграрному навчальному закладі складний і своєрідний в силу специфіки об'єкта дослідження. Суттєву роль для кожного студента відіграє потреба у самоствердженні, прагненні показати себе у колективі, сфері своєї професійної або дозвілєвої діяльності. Тому завдання вихователя – виховувати у студентів розумні потреби, культуру споживання, формувати суспільно значущі інтереси. Це завдання використовується на основі розробленого перспективного комплексного плану виховання студентів на весь період їх навчання.

Значною мірою виховний ефект університетського середовища досягається і позанавчальним часом. Тільки співпраця двох суб'єктів – студента і викладача може забезпечити ефективну реалізацію навчальних планів і програм, стратегії і методів навчально-виховної роботи. Суттєвою проблемою сьогодні виступає виховання самих викладачів. Щоб донести зміст предмета до умів і сердець студентів, допомогти їм творчо засвоїти знання, розвинути їх професійні і особистісні здібності, щоб працювати як куратор академічної групи, викладач повинен мати спеціальну педагогічну підготовку. Відсутність у викладача педагогічних і методичних знань та вмінь ускладнює процес навчання і виховання.

Розв'язанню цієї проблеми могла б сприяти робота "Семінару для кураторів академічних груп", "Семінару молодого викладача", які б охоплювали різні грані життя колективу вищого аграрного навчального закладу в навчальний і позанавчальний час. Для забезпечення методичною літературою, яка б дійсно стала у пригоді, пропонується організувати і провести комплекс заходів, а саме: науково-практичні конференції, методологічні семінари, лабораторії соціологічних досліджень з питань виховання, проведення зустрічей з відомими науковцями педагогічних університетів, звернення до досвіду вітчизняних і закордонних вищих навчальних закладів з питань виховання, ради кураторів, систематичні обговорення питань виховання на засіданнях кафедр, вченої ради тощо.

Усе це дозволить цілеспрямовано і системно вести роботу зі студентами, використовуючи найрізноманітніші форми і засоби виховного впливу, які допомагають духовному зближенню викладачів і студентів.

Підготовка національних кадрів сільського господарства має спиратися на світовий досвід і суто національні надбання педагогіки та аграрної науки. У рішеннях колегії Міністерства освіти України підкреслюється, що особливо актуальним є спрямування національно-громадянського виховання студентської молоді на такі важливі орієнтири, як відповідальність за долю українського суспільства, готовність до захисту демократичних

перетворень, визнання української мови, як державної і розуміння необхідності володіння нею, формування активної позиції молоді у державотворчих процесах [7].

Водночас аграрна спеціалізація вимагає формування специфічних для даної галузі якостей особистості. Нами встановлено, що це повинні бути почуття патріотизму і любові до рідної землі, моральність і сумління. В житті та діяльності фахівця-аграрника має органічно поєднуватися високий професіоналізм з ідеєю добра і краси [9: 15].

Таким чином, особливістю виховної роботи у вищих аграрних закладах освіти є формування поряд із загальногромадянськими, притаманними представникам усіх професій і всім громадянам специфічних професійних рис людини, що працює на землі. Виходячи з цього, нами розроблені на основі вищезгаданих нормативних документів з врахуванням специфіки вищого аграрного закладу освіти IV-го рівня акредитації “Концептуальні засади виховання студентів у Миколаївському державному аграрному університеті” як науково обґрунтовану програму для визначення змісту виховної роботи зі студентами, яка була обговорена та затверджена вченою радою Миколаївського державного аграрного університету і використовується педагогічним колективом.

Активність студента – невід’ємна умова розвитку його здібностей, обдарованості, досягнення успіхів. Самоактивізація забезпечує інтелектуальний розвиток студента. Необхідність застосовувати знання на практиці стимулює успішне формування духовного і морального світу особистості студента-аграрника, визначає готовність до праці. Становлення особистості майбутнього спеціаліста-аграрника здійснюється в процесі виховання і саморозвитку.

Визначеність національної свідомості студентів-аграрників передбачає глибоке розуміння ними своєї етнічної приналежності, національних цінностей, утвердження національної гідності [8].

Важливим чинником формування національної свідомості студентів є патріотичне виховання, покликане формувати морально-психологічний стан майбутнього студента-аграрника, спонукати до фізичного вдосконалення, виробляти глибоке розуміння громадянського обов’язку, готовність у будь-який час стати на захист Батьківщини, вивчати героїчні сторінки історії українського народу.

Формування національної свідомості студентів вищих аграрних закладів освіти передбачає вироблення культури міжнаціональних відносин, доброзичливого ставлення до представників інших народів, загальнолюдських цінностей, національно-культурних цінностей народів світу.

У становленні духовності особистості студента особливе місце посідає світогляд, який визначає його поведінку, пізнавальну і творчу діяльність, систематизує набуті знання. Світогляд студента-аграрника буде правильно сформованим та емоційно сприйнятим за умови найтіснішого його зв’язку з народними, національними засадами, які містять кращі зразки ідей народовладдя, гуманізму та народної моралі.

Збагачення духовності особистості студента-аграрника передбачає засвоєння ним національних і світових надбань культури. Національне і загальнолюдське мають розглядатись як дві сторони єдиного загальнолюдського процесу.

Важливим чинником духовності студентів вищого аграрного навчального закладу є релігія. Глибоке розуміння і знання людини, поваги до неї, бажання допомогти не лише словом, а й конкретною справою сприяє моральному самоочищенню, самовдосконаленню людини під впливом релігійних переконань. Педагоги вищого навчального закладу можуть співпрацювати з духовенством у моральному вихованні студентів, що дає змогу сформувати певний тип особистості, стиль стосунків її з навколишнім світом, здоровий духовний стан інтимних почуттів і роздумів, моральних вчинків і справ [6: 17-23].

У виховній системі вищого аграрного закладу освіти важливого значення мають принципи загальнолюдської моралі, які сприяють перетворенню знань, набутих під час навчання, у переконання, стійкі моральні почуття і вчинки. Моральне виховання студентів спирається на народну мораль, традиції, звичаї, обряди, які є носіями високих моральних

цінностей українського народу. Важливо при цьому пробудити у студентів вищого аграрного навчального закладу інтерес до національного мистецтва (літератури, музики, живопису), яке сприяє формуванню у них національної свідомості громадянина України.

Протягом навчання студентів у вищому аграрному навчальному закладі треба сформувати у них свідоме ставлення до праці, професійну готовність, готовності жити і працювати в умовах ринкових відносин. У житті і діяльності спеціаліста-аграрника мають поєднуватися високий професіоналізм, відповідальність, чесність, глибоке розуміння громадянського значення своєї роботи.

Повноцінний фізичний розвиток, зміцнення здоров'я є одним із пріоритетних напрямів виховання студентів вищого навчального закладу освіти. Щоб плідно працювати та очолювати сільськогосподарські колективи, майбутній спеціаліст-аграрник має бути здоровою людиною, гартуватися фізично, постійно займатися фізкультурою та спортом, дотримуватися здорового способу життя. Студент повинен оволодіти валеологічними знаннями, які є складовою фізичного розвитку, збереження і зміцнення свого здоров'я завдяки дбайливому ставленню до власного тіла та організму.

Фахівець-аграрник, як ніхто інший, здатний розуміти тісний взаємозв'язок між суспільством і природою. Формування у студентів вищого аграрного навчального закладу екологічної культури, розуміння необхідності гармонійних стосунків людини і природи – важливий компонент національно-громадянського виховання майбутніх фахівців-аграрників.

Екологічне виховання студентів вищого аграрного навчального закладу, формування у них гуманного ставлення до природи, почуття відповідальності за її долю значно визначатиме їхню громадянську позицію.

Український народ будує демократичне, правове суспільство, у якому верховенство належить закону і праву. Студенти вищого аграрного навчального закладу повинні оволодіти політико-правовою культурою, знати і дотримуватись Конституції та законів України, глибоко усвідомлювати взаємозв'язок між правами людини та її громадянською відповідальністю, шанувати й поважати національну й державну символіку України, займати активну політичну, державотворчу позицію. Організація правової освіти ґрунтується на кращих здобутках юридичної науки. Потрібно запровадити таку систему навчання і виховання, яка дозволяла б студентам-аграрникам опанувати цінності світової культури [5: 7].

Зазначимо, що національно-громадянське виховання студентів вищого аграрного закладу освіти має передбачати комплекс заходів із формування національної свідомості та світогляду; вивчення української мови; героїко-патріотичної; моральної; художньо-етичної; правової та екологічної тематики, а також заходів з поглиблення професійних знань та фізичного загартування майбутніх спеціалістів-аграрників.

У виховній роботі зі студентами-аграрниками доцільно враховувати рівень їх фізичного, психічного, духовного, інтелектуального розвитку, стимулювати їх активність, розкривати творчу індивідуальність кожного.

Не применшуючи ролі сім'ї та інших соціальних інститутів, підкреслимо, що в національно-громадянському вихованні студентів мають домінувати форми, які використовуються в організації навчання (лекції, семінарські заняття, практикуми, консультації, факультативні заняття, диспути, екскурсії, практичні заняття та ін.) та в позанавчальній виховній роботі (клуби, лекторії, гуртки, секції та ін.) [2: 348]. Причому позанавчальну виховну роботу зі студентами доцільно організовувати на основі системних організаційно-педагогічних форм, тобто таких, які передбачають систему, комплекс логічно пов'язаних заходів, що розкривають проблему чи напрям національно-громадянського виховання (студентські об'єднання, клуби, гуртки).

Ефективність виховання студентів аграрного вузу залежить від використання системи способів досягнення передбаченої мети, тобто методів виховання.

У науково-педагогічній літературі існують різні підходи до визначення методів виховання та їх класифікації. В Українському педагогічному словнику подано таке

тлумачення: “Методи різнобічного впливу на свідомість, почуття й волю учнів з метою формування їхніх поглядів і переконань (бесіда, лекція, диспут, позитивний приклад), методи організації діяльності й формування досвіду суспільної поведінки (педагогічна вимога, громадська думка, вправа, привчання, створення виховних ситуацій), методи регулювання, корекції, стимулювання позитивної поведінки й діяльності вихованців (змагання, покарання, заохочення)” [11: 308]. С.Карпенчук розглядає ще четверту групу методів, до якої зараховує методи самовиховання (самопізнання, самоствалення, саморегуляція) [6: 104].

В основі першої групи методів різнобічного впливу на свідомість, почуття й волю студентів з метою формування їхніх поглядів і переконань є слово викладача. Використовуючи методи організації виховної діяльності, спілкування та формування пізнавального досвіду, суспільної поведінки, викладач у процесі різнопланової діяльності студентів домагається закріплення їхніх знань, становлення почуття національної гідності та гордості за свою Батьківщину – Україну. В організації позанавчальної діяльності студентів доцільно широко спиратися на методи самовиховання. Беручи участь у студентському об'єднанні, клубі, гуртку, студент отримує можливість розвивати свої здібності, самовдосконалюватися і самоутверджуватися професійно, морально і фізично.

Успіх національно-громадянського виховання студентів вищого аграрного закладу освіти залежить від рівня його педагогічного забезпечення, готовності викладача-педагога до виховної роботи.

У “Концепції національного виховання” вказано, що “педагог зобов'язаний бути яскравою неповторною особистістю, носієм загальнолюдських цінностей, глибоких і різноманітних знань, високої культури” [8].

С.Карпенчук підкреслює, що сучасний педагог “повинен втілювати типові якості рідного народу: спосіб мислення і світогляд, національний характер, глибоку людяність та ін.” [6: 84].

Готовність викладача до навчально-виховної діяльності складається з таких трьох аспектів: фахово-методичного, психолого-педагогічного та світоглядно-культурного [8].

Психолого-педагогічна готовність педагога аграрного вузу до виховної роботи передбачає високий рівень його національної самосвідомості, знання національної психології і характеру народу, його культурно-історичних традицій, морально-етичної спадщини, історії і сучасного буття. Він повинен бездоганно володіти українською мовою, мати високий рівень професійної підготовки, широкий культурний кругозір і наукову ерудицію, бути духовно багатим та емоційним. Важливими рисами викладача є любов до студентів, висока педагогічна культура, мистецьке володіння словом. Він повинен знати сутність і закономірності розвитку особистості та вікові особливості студентів, теорію і методику виховання, принципи, форми та методи організації виховного впливу, принципи організації студентського колективу та керівництва ним.

А.Макаренко наголошував, що суть свого педагогічного досвіду він може викласти в короткій формулі: “Якомога більше вимоги до людини і якомога більше поваги до неї” [10: 74].

Як уже зазначалося вище, переважна кількість педагогів вищого аграрного закладу є випускниками вищих аграрних закладів освіти. Володіючи відповідними професійними знаннями, вони не отримали належної психолого-педагогічної підготовки до виховної роботи і, зрозуміло, не можуть забезпечити високого рівня національно-громадянського виховання майбутніх спеціалістів-аграрників.

Отже, можна зробити висновок, що кожен викладач аграрного вузу зобов'язаний оволодіти психолого-педагогічними знаннями на курсах підвищення кваліфікації, шляхом активної участі у методичних об'єднаннях, семінарах, педагогічних читаннях та науково-практичних конференціях.

Слід також наголосити, що формування особистості відбувається у процесі впливу на неї соціокультурного середовища та цілеспрямованої взаємодії викладача і студента. Тому і організаційно-педагогічні умови виховної діяльності у вищому аграрному навчальному

закладі складаються з забезпечення безпосередньо виховного процесу та матеріально-технічної бази.

Таким чином, слід зробити висновок, що виховний процес у вищому аграрному навчальному закладі зазнає необхідного переосмислення і відповідного застосування нових теоретичних засад. Все це обумовлено змінами, що відбуваються як в соціополітичному житті українського суспільства, так і в світовому співтоваристві в цілому. Як вдалося встановити, організаційно-педагогічні умови виховної діяльності у вищих аграрних навчальних закладах складаються з: підвищення якості педагогічної діяльності (особистісної, ергономічної, соціальної); практичного спрямування змісту курсів підвищення кваліфікації; розвитку професійної активності викладача-аграрника, його потребнісно-мотиваційної і емоційно-вольової сфер. Важливим чинником виховної діяльності (особливо позааудиторної) виступає матеріально-технічна база.

Перспективними напрямками дослідження зазначеної проблеми вважаємо здійснення порівняльного аналізу зарубіжного досвіду щодо виховної діяльності у вищих аграрних навчальних закладах, а також подальший пошук активних форм і методів удосконалення педагогічної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вишневський О. Сучасне українське виховання. Педагогічні нариси. – Львів: Львівський обласний науково-методичний інститут, 1996. – 238 с.
2. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник. – К.: Либідь, 1997. – 374 с.
3. Дубанесюк О.А. Концептуальні положення теорії професійної виховної діяльності педагога // Педагогіка і психологія. – 1994. – № 4. – С. 90-97.
4. Зязюн І. Культура в контексті політики й освіти // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 1997. – № 3-4. – С. 5-16.
5. Зязюн І.А., Сагач Г.М. Краса педагогічних дій: Навч. посібник для вчителів, аспірантів, студентів середніх та вищих навчальних закладів. – К.: Український фінансовий інститут менеджменту і бізнесу, 1997.
6. Карпенчук С.Г. Теорія і методика виховання: Навч. посібник. – К.: Вища школа, 1997. – 304 с.
7. Концепція громадянського виховання особистості в умовах розвитку української державності (проект) // Освіта України. – 2000. – № 32. – 9 серпня.
8. Концепція національного виховання // Освіта. – 1994. – № 71-72. – 26 жовтня.
9. Лузан П.Г., Дьомін А.І., Рябинець В.І. Формування активності студентів у навчанні. – К.: Вища школа, 1998. – 192 с.
10. Макаренко А.С. Избранные произведения в 3-х т. / Ред. кол. Н.Д.Ярмаченко и др. – К.: Рад. школа, 1985. – 360 с.
11. Педагогический энциклопедический словарь. – М.: Изд. “Большая Российская энциклопедия. – 525 с.
12. Сучасні аспекти виховного процесу у вищих навчальних закладах України // Тези доповідей міжрегіональної наук.-практич. конференції. – Львів, 2000. – 157 с.
13. Фицула М.М. Педагогіка: Навч. посібник для студентів вищих пед. закладів освіти. – Тернопіль, 1997. – 192 с.

УДК 370.1:378

Г.Г. Глухова

АКСІОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ ВИЩОЇ ТЕХНІЧНОЇ ШКОЛИ

Стаття присвячена обґрунтуванню вихідних положень і технології формування екологічної культури студентів вищих технічних навчальних закладів.

The article is devoted to grounding of initial points and technology of forming ecological culture of higher technical students.